

Pensioenrecht Updates - Nummer 3, 2018

Nummer 3, 2018

Redactie: Prof. mr. drs. M. Heemskerk.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2018:309](#) 09-03-2018

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2018:301](#) 02-03-2018

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2018:300](#) 02-03-2018

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2018:1092](#) 13-03-2018

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2018:882](#) 06-03-2018

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2018:1942](#) 27-02-2018

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2018:452](#) 20-02-2018

Rechtbank

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2018:2357](#) 21-03-2018

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2018:2077](#) 08-03-2018

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2018:2075](#) 07-03-2018

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2018:2024](#) 07-03-2018

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2018:1001](#) 01-03-2018

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2018:1767](#) 01-03-2018

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2018:747](#) 28-02-2018

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2018:958](#) 27-02-2018

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2018:1755](#) 31-01-2018

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2017:9786](#) 18-10-2017

Antillen

[Gerecht in eerste aanleg van Curaçao, ECLI:NL:OGEAC:2017:221](#) 06-11-2017

RECHTSPRAAK

PMT eist dat BOVAG premiebesluiten over verdeling werknemerspremies nakomt. Hoge Raad oordeelt dat er na toegekende bevoegdheid voor het bestuur van een verplichtgesteld bedrijfstakpensioenfonds geen ruimte meer is voor individuele werkgevers- en werknemersorganisaties om van die premieverdeling af te wijken.

BOVAG is een werkgeversvereniging binnen een van de sectoren in de bedrijfstak Metaal en Techniek. Daarvoor geldt verplichte aansluiting bij PMT. Cao's voor Metaal en Techniek – ook over het onderwerp pensioen – worden gesloten door sociale partners in de Vakraad. BOVAG maakt vanaf 2010 niet langer deel uit van de Vakraad. Het onderhandelt zelf in de Bedrijfsraad over een eigen cao. Bovag heeft een cao gesloten voor de periode 1 oktober 2012-31 oktober 2014 waarin staat dat de werkgever voor de helft van de door hem verschuldigde pensioenpremie recht van verhaal heeft op de werknemer door inhouding bij elke uitbetaling van het salaris. PMT hanteerde een Pensioenreglement 2014 en een Uitvoeringsreglement 2014 waarbij de werkgever het recht heeft een door het bestuur van PMT te bepalen percentage van de voor een deelnemer betaalde pensioenpremies. In de Beleidsregels 2014 en 2015 van PMT staat dat de werkgever het recht heeft om lagere werknemersbijdragen in te houden (2014: 36,8% van de voor de desbetreffende deelnemer te betalen premie over pensioengrondslag I, en ten hoogste 46,8% van de te betalen premie over pensioengrondslag II). PMT vordert een verklaring voor recht dat BOVAG gehouden is om de premiebesluiten na te leven. De Hoge Raad overweegt als volgt: Als, zoals in het onderhavige geval, het pensioenreglement en het uitvoeringsreglement aan het bestuur van het bedrijfstakpensioenfonds de bevoegdheid verlenen de verdeling van de pensioenpremie tussen werkgevers en werknemers vast te stellen, bestaat voor individuele werknemers en werkgevers en voor afzonderlijke werkgeversorganisaties en werknemersorganisaties geen ruimte om zelfstandig (derhalve buiten het bestuur van het bedrijfstakpensioenfonds om) een andere verdeling van de pensioenpremie overeen te komen.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 02-03-2018

ECLI: ECLI:NL:HR:2018:300

Zaaknummer: 16/05243

Rechters: C.A. Streefkerk, G.E. de Groot, C.E. Du Perron, M.J. Kroeze en C.H. Sieburgh

Advocaten: S.F. Sagel en P.S. Kamminga

Wetsartikelen: 105 Pw

RECHTSPRAAK

Eiser krijgt uitstel van ouderdomspensioen van pensioenfonds. Later worden aanspraken gekort. Eiser eiste in eerste aanleg vergeefs ongekort pensioen. In hoger beroep protesteert hij vergeefs tegen de door het pensioenfonds volgens het pensioenreglement gehanteerde omrekenfactoren. Cassatieklachten worden afgewezen onder verwijzing naar artikel 81 Wet RO.

Eiser is van 1 juni 1974 tot en met 31 oktober 2001 werkzaam geweest bij Lucent Technology. In deze periode heeft hij deelgenomen aan de pensioenregeling van dit bedrijf, uitgevoerd door het Pensioenfonds. De pensioenleeftijd was 60 jaar. Het Pensioenfonds heeft bij brief van 3 november 2008 naar aanleiding van vragen van eiser aan hem meegedeeld dat bij uitstel van de pensioendatum het ouderdomspensioen op de leeftijd van 65 jaar een bedrag van € 38.555 zou bedragen.

Het Pensioenfonds heeft in verband met een lage dekkingsgraad per 1 april 2013 een korting op de pensioenen doorgevoerd van 6,2 procent. Het Pensioenfonds heeft bij brief van 22 augustus 2013 aan [eiser] meegedeeld dat zijn uitgestelde pensioenaanspraken per 1 april 2013, rekening houdend met voornoemde korting, € 32.047 bedroegen. Eiser heeft betaling van €38.555 gevorderd nu hem zonder voorbehoud betaling van dat bedrag is toegezegd. De kantonrechter wijst zijn eis af. In hoger beroep keert eiser zich tegen de door het pensioenfonds gehanteerde omrekenfactoren bij uitstel van de pensioendatum. Volgens het pensioenreglement mag het bestuur van het pensioenfonds meewerken aan uitstel van de pensioendatum op basis van door het bestuur vastgestelde omrekenfactoren. Het hof heeft de vorderingen van eiser afgewezen. In cassatie oordeelt de Hoge Raad, onder verwijzing naar artikel 81 Wet RO, dat de klachten niet tot cassatie kunnen leiden.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 02-03-2018

ECLI: ECLI:NL:HR:2018:301

Zaaknummer: 16/05622

Rechters: A.M.J. van Buchem-Spapens, G. Sniijders en C.E. Du Perron

Advocaten: M.E.M.G. Peletier en H.J.W. Alt

Wetsartikelen: 6:248 BW

RECHTSPRAAK

DNB haalt ‘pensioenfonds’ GSFS uit het pensioenregister omdat het geen pensioenfonds zou zijn. GSFS stelt DNB aansprakelijk. DNB is belast met toezicht en is bevoegd op grond van artikel 210 Pensioenwet om inschrijving pensioenfonds door te halen. Wettelijke aansprakelijkheidsbeperking DNB ex artikel 1:25d Wft is van toepassing. Geen sprake van opzettelijk onbehoorlijke uitoefening of grove schuld.

DNB heeft bij besluit van 18 februari 2013 het pensioenfonds GSFS laten weten de inschrijving in het register van pensioenfondsen door te halen omdat GSFS geen pensioenfonds zou zijn. Het pensioenfonds heeft bezwaar gemaakt. Daarop heeft DNB op 25 juli 2013 het eerdere besluit ingetrokken. Het pensioenfonds vordert een verklaring voor recht dat het eerste besluit van DNB onrechtmatig is en eist schadevergoeding. DNB beroept zich onder meer op de wettelijke beperking van de aansprakelijkheid ex artikel 1:25d Wft. Dat artikel bepaalt dat DNB niet aansprakelijk is ‘voor schade veroorzaakt door een handelen of nalaten in de uitoefening van een op grond van een wettelijk voorschrift opgedragen taak of verleende bevoegdheid, tenzij deze schade in belangrijke mate het gevolg is van een opzettelijk onbehoorlijke taakuitoefening of een opzettelijk onbehoorlijke uitoefening van bevoegdheden of in belangrijke mate te wijten is aan grove schuld’. Rechtbank en hof hebben de vorderingen afgewezen op grond van artikel 1:25d Wft. De Hoge Raad bevestigt dat de wettelijke aansprakelijkheidsbeperking van toepassing is. DNB heeft geen grove schuld en heeft haar taak niet opzettelijk onbehoorlijk uitgeoefend.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 09-03-2018

ECLI: ECLI:NL:HR:2018:309

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Uitleg Protocol van werkgever aangesloten bij werkgeversorganisatie. Protocol bevat premieplicht (bedrijfstakheffing) voor periode tussen verplichte VUT en verplicht prepensioen, namelijk 1 januari 2002-20 februari 2003. Prepensioenfonds vordert verklaring voor recht dat werkgever premies is verschuldigd in die periode. Hoge Raad heeft eerder geoordeeld dat werkgever gebonden kan zijn aan Protocol op grond van artikel 2:46 BW. Hof moet na verwijzing vaststellen of uitleg Protocol meebrengt dat bedrijfstakheffing alleen bedoeld is voor uitkering werknemers aangesloten partijen of voor alle werknemers in de bedrijfstak. Prepensioenfonds moet bij akte het hof nader informeren.

Appellante was tot 2005 aangesloten bij werkgeversorganisatie TLN. TLN was partij bij het in september 2000 overeengekomen Protocol Onderhandelingsakkoord. Dat Protocol bevat afspraken over een prepensioenregeling die de tot januari 2002 verplichte VUT-regeling moest vervangen, te financieren door een bedrijfstakheffing. Het prepensioenfonds is verplicht vanaf 20 februari 2003. Appellante heeft verzocht de premienota's over 2002 te restitueren. Het prepensioenfonds heeft appellante erop gewezen dat zij op grond van haar lidmaatschap van TLN premieplichtig was. Het prepensioenfonds vordert een verklaring voor recht dat appellante op grond van het Protocol premies is verschuldigd van 1 januari 2002 tot 20 februari 2003. De Hoge Raad heeft – vóór de terugverwijzing naar dit hof – geoordeeld dat appellante in beginsel gebonden kan worden door TLN op grond van artikel 2:46 BW. Voor de uitleg van het Protocol is relevant of de premie alleen is bestemd voor uitkeringen aan werknemers van aangesloten partijen of voor uitkering aan alle werknemers in de bedrijfstak. Laatstbedoelde uitleg kan leiden tot een onaanvaardbare last voor de werkgever. Naar het oordeel van het hof heeft Prepensioenfonds voldoende duidelijk gemaakt dat enkel de werknemers van de aan het Protocol gebonden werkgevers in de periode van 1 januari 2002 tot 20 februari 2003 deelnemers waren aan de prepensioenregeling. Dat betekent echter niet dat kan worden vastgesteld voor welke uitkeringen aan welke werknemers de premies die in

de periode van 1 januari 2002 tot 1 februari 2003 werden afgedragen door de aan het Protocol gebonden werkgevers waren bestemd. Het prepensioenfonds moet nadere informatie verstrekken bij akte, waarna appellante mag reageren.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 06-03-2018

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2018:882

Zaaknummer: 200.211.831/01

Rechters: M.E. Smorenburg, P.P.M. Rousseau en A.W. Rutten

Advocaten: E.H. Elgersma en E. Lutjens

Wetsartikelen: 2 Bpf 2000, 2:46 BW en 7:900 BW

RECHTSPRAAK

WVPS van toepassing op scheiding die in 2000 is ingeschreven maar feitelijk eerder heeft plaatsgevonden.

Partijen zijn in 1978 gehuwd met huwelijkse voorwaarden. Zij zijn in 1986 uit elkaar gegaan. De echtscheiding is op 16 januari 2000 ingeschreven in het register. Kern van het geschil is of de WVPS van toepassing is. Pas in 1999 zijn de man en de vrouw gescheiden. Zij hebben de WVPS niet uitgesloten. De vrouw maakt aanspraak op verevening. Het hof oordeelt dat de WVPS van toepassing is indien de echtscheiding heeft plaatsgevonden na 1 mei 1995. Uit artikel 11 van de WVPS volgt dat verevening ook plaatsvindt indien de echtgenoten bij huwelijkse voorwaarden gemaakt vóór de inwerkingtreding van de WVP algehele gemeenschap van goederen tussen hen hebben uitgesloten of beperkt, tenzij de echtgenoten bij huwelijkse voorwaarden of een bij geschrift gesloten overeenkomst met het oog op de scheiding uitdrukkelijk anders hebben bepaald. Geen afwijking op grond van redelijkheid en billijkheid.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 20-02-2018

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2018:452

Zaaknummer: 200.173.953/01

RECHTSPRAAK

Rechtskeuze in arbeidsovereenkomsten Poolse en Portugese werknemers die gewoonlijk in Nederland werken. Verplichtstelling is van toepassing op grond van artikel 8 Rome I Verordening. Werkgever Mecra moet pensioenpremies betalen. Dat geldt niet voor werknemers van Rimec die Mecra ter beschikking had gesteld.

Poolse en Portugese werknemers van Mecra werken voor een project aan de A2 bij Maastricht. In de arbeidsovereenkomsten van de Portugese werknemers is een rechtskeuze gemaakt voor Portugees recht. In de arbeidsovereenkomst van de Poolse werknemers is gekozen voor Engels recht. In het tussenarrest heeft het hof overwogen dat rechtskeuze volgens artikel 8 Verordening Rome I er niet toe mag leiden dat bescherming gewoonlijk werkland verloren gaat. Gewoonlijk arbeid is vanuit Nederland verricht. Het hof oordeelt dat er geen nauwere band is met een ander land. Nederlands dwingend recht en driekwart dwingend recht is van toepassing. Daaronder valt ook artikel 8 WAADI (gelijke beloning met inlener). De rechtbank had geoordeeld dat de verplichtstelling dwingend recht is, dat Mecra onder de werkingssfeer viel en daarmee premieplichtig is. De rechtbank had geoordeeld dat Mecra de premienota's ook was verschuldigd voor werknemers van Rimec Works en Rimec Enterprises, die Rimec ter beschikking had gesteld. Het hof oordeelt dat Mecra premies is verschuldigd voor de werknemers, die bij haar zelf in dienst zijn of waren. Mecra is niet gehouden pensioenpremies af te dragen voor werknemers in dienst van Rimec Works of Rimec Empresa. Uit de enkele omstandigheid dat Rimec Works en Rimec Empresa (nog) geen premies voor hun werknemers hebben afgedragen, volgt nog niet zonder meer dat sprake is van wanprestatie van deze vennootschappen jegens hun werknemers. Uitvoeringsreglement is niet van toepassing op Rimec Works en Empresa. Er is geen wanprestatie of ongerechtvaardigde verrijking.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 27-02-2018

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2018:1942

Zaaknummer: 200.179.474

Rechters: P.L.R. Wefers Bettink, M.F.J.N. van Osch en W. Duitemeijer

Advocaten: D.G. Veldhuizen, M. Holtzer, B. Degelink, S.N. Ketting en E.J. Henrichs

Wetsartikelen: 8 Vo. Rome I, 8 WAADI, 55 cao Bouwnijverheid, 6 Mededingingswet, 24 Mededingingswet, 7 Regeling Naleving cao Bter, 6:162 BW, 1 lid 1 onderdeel d WOR, 12 Wet CAO en 3 lid 4 Wet AVV

RECHTSPRAAK

Appellant claimt onvoorwaardelijke indexatie van pensioenfonds op grond van pensioenreglement. Het hof oordeelt dat sprake is van voorwaardelijke indexatie, mede omdat actuaris moest worden gehoord.

Appellant was vanaf 1986 werkzaam bij de maatschap en is deelnemer geworden aan de pensioenregeling van het pensioenfonds. In 1993 werd hij maat. Op hem was van toepassing een indexatiebepaling, die als volgt luidt: *‘Deze pensioenregeling kent het principe van indexering waarbij de stichting, na de actuaris te hebben geraadpleegd, jaarlijks per 1 januari de ingegane pensioenen alsmede de nog niet ingegane pensioenen van degenen van wie het deelnemerschap in de pensioenregeling is geëindigd, zal herzien, mits de betrokkene op of na 1 januari 1992 deelnemer in de (voorlopige) pensioenregeling is geweest.*

De herziening vindt in beginsel plaats door de laatstgeldende pensioenbedragen – inclusief eerder verleende toeslagen – in dezelfde mate aan te passen als waarin het geschoonde prijsindexcijfer voor de maand oktober van het voorafgaande jaar zich ontwikkeld heeft ten opzichte van dat cijfer voor de maand oktober van het daaraan voorafgaande jaar.

De pensioenen worden in enig jaar maximaal met 3% verhoogd of indien dit minder bedraagt, met het percentage waarmee de salarisschalen bij de werkgever verhoogd worden.’

Appellant claimt kort samengevat onvoorwaardelijke indexatie. Het hof is van oordeel dat de indexering moet worden gekwalificeerd als een voorwaardelijke. Het hof acht daartoe doorslaggevend dat in de eerste zin van artikel 16 is opgenomen dat de pensioenregeling ‘het principe’ kent van indexering en vervolgens in die zin is opgenomen ‘na de actuaris te hebben geraadpleegd’. Het hof is van oordeel dat ‘principe’ moet worden gelezen als ‘uitgangspunt’, dus behoudens uitzonderingen. Het hof is verder van oordeel dat niet valt in te zien wat het nut is van het raadplegen van een actuaris, wanneer het zou gaan om een onvoorwaardelijke indexering. De vorderingen van appellant worden afgewezen.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 13-03-2018

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2018:1092

Zaaknummer: 200.194.101_01

Rechters: J.W. van Rijkom, R.J.M. Cremers en M. van Ham

Advocaten: J.P. Groen en T. Huijg

Wetsartikelen: 1 PW en 84 PW

RECHTSPRAAK

Overbruggingsfonds CFK voor beroepsvoetballers. Bij scheiding vallen aanspraken in gemeenschap. Verdeling bij helft, ook over voorhuwelijkse periode. De WVPS is niet van toepassing, reglement mag niet afwijken van wettelijke verdeelregels. Overbruggingsfonds is niet verknocht aan man.

Beroepsvoetballer neemt deel aan overbruggingsfonds CFK. Na scheiding van zijn vrouw ontstaat een geschil, onder meer over de verdeling van aanspraken uit dat overbruggingsfonds. De aard van het Overbruggingsfonds vertoont veel meer gelijkenis met een spaarsaldo op een beleggingsrekening dan met bijvoorbeeld een overbruggingsuitkering als aan de orde in HR 15 februari 2008, NJ 2008, 275. Een spaarsaldo, zelfs als dat voor het huwelijk is opgebouwd en slechts op naam van een van partijen is gesteld, valt volgens de hoofdregel van artikel 1:94 lid 2 BW volledig in de gemeenschap. Nu het Overbruggingsfonds in de gemeenschap valt, dient naar de regels van het huwelijksgoederenrecht derhalve ook de vóór het huwelijk opgebouwde waarde in de verdeling te worden betrokken. Het enkele feit dat in het Overbruggingsreglement anders is bepaald, of dat de man, zoals hij stelt, gedurende het huwelijk nog slechts over een korte periode fondspremies heeft afgedragen, rechtvaardigen geen uitzondering op de hoofdregel van artikel 1:94 lid 2 BW. Dat betekent dat ieder van partijen aanspraak heeft op de helft van de waarde van het Overbruggingsfonds.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 18-10-2017

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2017:9786

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Uitfasering pensioen in eigen beheer betekent einde pensioenopbouw door vrouw als DGA. Rechtbank oordeelt dat man op grond van redelijkheid en billijkheid moet meewerken aan afstempelen pensioenaanspraken in eigen beheer en omzetting daarvan in Oudedagsverplichting (ODV).

Op 29 november 2017 is tussen man en vrouw de echtscheiding uitgesproken. De vrouw heeft als directeur-groootaandeelhouder pensioen in eigen beheer opgebouwd. Door de wet uitfasering in eigen beheer is pensioenopbouw niet langer mogelijk. Tussen de fiscale waarde en de commerciële waarde zit meer dan € 4 miljoen en dat leidt tot een dividendklem, aldus de vrouw. Zij wil gebruikmaken van de mogelijkheid die de wet uitfasering eigen beheer biedt om het pensioen in eigen beheer af te stempelen naar de fiscale waarde en om te zetten in een oudedagsverplichting (ODV). De man stemt daarmee niet in en maakt aanspraak op zijn vereveningsdeel bij pensioengerechtigde leeftijd van de vrouw. De rechtbank is van oordeel dat de eisen van redelijkheid en billijkheid die de rechtsverhouding tussen ex-echtgenoten beheersen, waaronder de postsolidariteitsgedachte, in het onderhavige geval met zich brengen dat de man moet meewerken aan het prijsgeven van het verschil in commerciële waarde en de fiscale waarde van de pensioenverplichting alsmede aan het omzetten van het PEB in een ODV.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 31-01-2018

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2018:1755

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Werkgever houdt pensioenpremies in op loon maar betaalt pensioenuitvoerder niet. Na premievrijmaking eist werknemer storting van premies inclusief rendement. Rechtbank wijst vordering premies en rendement toe voor wat betreft ouderdomspensioen en wijst af voor wat betreft risicoverzekeringen.

Werkgever heeft pensioenpremies ingehouden op loon maar niet betaald aan Aegon. Aegon maakt premievrij. Werknemer eist nakoming van werkgever of schadevergoeding. Hij eist betaling van de pensioenpremies verhoogd met 7,36% rendement. De kantonrechter wijst de vordering voor storting van ouderdomspensioen inclusief rendement toe. De vordering met betrekking tot storting van de risicoverzekeringen (nabestaanden- en arbeidsongeschiktheidspensioen) en rendement wijst hij af. Daar is geen waardeopbouw geweest. Geen loonvordering ingesteld voor inhouding van die premies, daarom is dat niet toewijsbaar.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 28-02-2018

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2018:747

Zaaknummer: 5439094 UC EXPL 16-14910 MJ/1546

Rechters: M.J. Slootweg

Advocaten: ARAG Rechtsbijstand en W.P.M. Mulder

Wetsartikelen: 6:96 BW

RECHTSPRAAK

***Jachtwerf Mulder valt niet onder werkingssfeer verplicht
bedrijfstakpensioenfonds PME. Verwerken van hout en afbouwen van
jacht met metalen casco valt niet onder de werkingssfeer van PME.***

Jachtwerf Mulder verkoopt plezierjachten. Mulder ontwerpt samen met klant een jacht. Na externe opdracht om metalen casco te maken start Mulder met afbouwen jacht, (veelal) met hout. Mulder is aangesloten bij Hiswa (watersport) en betaalt conform die cao onder meer pensioenpremies. PME meent dat Mulder metaal bewerkt en assembleert en daarom onder haar verplichtstelling valt. Mulder meent dat verwerken hout de activiteit is om (metalen) jacht af te bouwen. Kantonrechter oordeelt aan de hand van de cao-uitlegnorm dat Mulder geen metaal verwerkt of bewerkt maar hout verwerkt in een metalen schip. Mulder valt niet onder de verplichtstelling.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 01-03-2018

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2018:1767

Zaaknummer: 6527901 \ CV FORM 17-43020

Rechters: W.J.J. Wetzels

Advocaten: R.A.A. Duk en J.A.J. Werner

Wetsartikelen: 96 Rv

RECHTSPRAAK

Werkgever voert werknemerspremie in. Werknemers verzetten zich daartegen. Rechtbank oordeelt dat geen sprake is van rechtsgeldige wijziging door werkgever.

In de individuele arbeidsovereenkomst staat dat werkgever de pensioenpremie betaalt. Werkgever introduceert een werknemersbijdrage die gefaseerd oploopt tot een derde van de premie. FNV en 18 collega-werknemers hebben na een geschil en mediation een vaststellingsovereenkomst gesloten met de werkgever. Het Hof Den Bosch heeft in die procedure geoordeeld dat de werkgever gerechtigd is tot invoering van een werknemersbijdrage voor de andere werknemers. Vanaf 2017 houdt de werkgever werknemersbijdragen in. In deze procedure verzetten 32 werknemers zich daartegen. Zij stellen dat zij niet hebben ingestemd met de wijziging en dat evenmin sprake is van een rechtsgeldige eenzijdige wijziging door de werkgever. De rechtbank oordeelt dat de werknemers niet gebonden zijn aan het arrest van het Hof Den Bosch. Verder oordeelt de rechtbank dat de werknemers niet welbewust hebben ingestemd. Evenmin is sprake van een rechtsgeldige eenzijdige wijziging door de werkgever.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 01-03-2018

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2018:1001

Zaaknummer: 6221050

Rechters: M.H. Kobussen

Advocaten: J. Kaldenberg en H.A. Hoving

Wetsartikelen: 3:37 lid 1 BW, 3:305a BW en 7:611 BW

RECHTSPRAAK

***Verzet werkgever tegen verstekvonnis verplichte premiebetaling bij
Bouw en Infra. Betwisting verschuldigdheid wettelijke handelsrente
bij verplichte handelsrente afgewezen.***

Werkgever is bij verstek veroordeeld. Hij komt tijdig in verzet. Na vermindering van eis staat het bedrag van de te betalen premies vast. Het geschil gaat over gevorderde incassokosten en handelsrente. De kantonrechter beslist dat toepasselijke incassokosten en handelsrente uit het uitvoeringsreglement voortvloeien.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 07-03-2018

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2018:2024

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Na faillissement vordert DGA van failliete vennootschap verklaring voor recht dat zijn pensioen in eigen beheer kwalificeert als boedelschuld. Hij claimt dat pensioen loon is en daarmee onder artikel 40 lid 2 Fw valt. De rechtbank oordeelt dat pensioen in eigen beheer van DGA geen loon is en wijst zijn vordering af.

Eiser was van 1990 tot 2007 dga van beheer B.V. Op 26 april 2012 gaat de werkmaatschappij failliet. Op 31 mei 2012 gaat de rechtsopvolger van beheer B.V. eveneens failliet. Eiser was werkzaam op basis van een arbeidsovereenkomst. De opbouw van de pensioenvoorziening gebeurde in eigen beheer, op de balans. In januari 2012, enkele maanden voor het faillissement, is het ouderdomspensioen ingegaan. Eiser vordert dat de pensioenaanspraken onder het loonbegrip ex artikel 40 Fw vallen en boedelschuld zijn. De curator voert verweer. De rechtbank oordeelt dat de pensioenuitkering waarop [eiser] recht heeft niet kan worden gekwalificeerd als loon in de zin van artikel 40 lid 2 Fw. Van een boedelschuld is derhalve geen sprake. Een pensioenuitkering kan niet worden aangemerkt als loon omdat de pensioenuitkering geen tegenprestatie voor verrichte arbeid is maar een uitkering uit hoofde van een opgebouwd pensioen, waarbij in aanmerking moet worden genomen dat die pensioenopbouw mede is gefinancierd door een werkgeversbijdrage, welke bijdrage ook ten tijde van de periode waarin arbeid wordt verricht en pensioen wordt opgebouwd niet wordt gekwalificeerd als loon.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 07-03-2018

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2018:2075

Zaaknummer: C/03/236139 / HA ZA 17-293

Rechters: R. Kluin, A.H.M.J.F. Piëtte en K.A.J.C.M. van den Berg Jeths-van Meerwijk

Advocaten: P.J.L. Tacx en A. Schmidt

Wetsartikelen: 40 Fw

RECHTSPRAAK

Verplichtgesteld bedrijfstakpensioenfonds StiPP vordert verstrekking deelnemersgegevens van (failliete) werkgever. Curator stelt dat nakoming blijvend onmogelijk is. Kantonrechter oordeelt dat curator deelnemersgegevens aan het pensioenfonds moet verstrekken.

Het verplichtgesteld bedrijfstakpensioenfonds StiPP heeft op grond van zijn uitvoeringsreglement werkgever Traction verzocht om deelnemersgegevens aan te leveren. Tijdens de procedure is Traction failliet gegaan. Na het faillissement van Traction stelt de curator dat het blijvend onmogelijk is om de deelnemersgegevens te verstrekken. Het pensioenfonds betwist gemotiveerd dat dit blijvend onmogelijk is. De kantonrechter oordeelt dat de curator de deelnemersgegevens moet verstrekken.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 08-03-2018

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2018:2077

Zaaknummer: 5974864 / CV EXPL 17-3495

Rechters: G.A.F.M. Wouters

Wetsartikelen: 28 Fw en 29 Fw

RECHTSPRAAK

Bedrijfstakpensioenfonds stelt bestuurder hoofdelijk aansprakelijk voor niet betalen pensioenpremies ex artikel 23 Wet Bpf 2000. Bestuurder meent tijdig betalingsonmacht te hebben gemeld. Kantonrechter oordeelt dat melding betalingsonmacht tijdig is. Geen hoofdelijke aansprakelijkheid.

Gedaagde was vanaf 23 juni 2005 bestuurder van Flex-in Holding B.V. Die vennootschap was 100% aandeelhouder van diverse entiteiten die actief waren als uitzendondernemingen. Zij zonden onder meer chauffeurs voor het beroepsgoederenvervoer uit naar transportbedrijven die gezien hun bedrijfsactiviteiten onder de werkingssfeer van het verplicht gestelde bedrijfstakpensioenfonds Beroepsvervoer over de weg vielen. De onderneming(en) hebben premies afgedragen aan het bedrijfstakpensioenfonds in de uitzendsector StiPP en niet aan Vervoer, dat zich later meldde. Op enig moment is er melding gedaan van betalingsonmacht aan het pensioenfonds. Het pensioenfonds stelt de bestuurder hoofdelijk aansprakelijk ex artikel 23 Wet Bpf omdat de melding niet tijdig zou zijn geweest en er kennelijk onbehoorlijk is bestuurd. De kantonrechter oordeelt dat de betalingsverplichting van de vennootschappen concreet werd met het ontvangen van de op 16 juli 2014 gedateerde premienota's. De daarop volgende meldingen betalingsonmacht van 12 en 13 augustus 2014 zijn binnen de termijn van veertien dagen na de vervaldatum (30 juli 2014) van deze premienota's geschied. Gelet op de in het Besluit meldingsregeling Wet Bpf 2000 gelegde koppeling tussen de melding betalingsonmacht en de dag waarop de bijdrage behoorde te zijn voldaan, is de melding betalingsonmacht naar het oordeel van de kantonrechter tijdig gedaan. Er is geen sprake van kennelijk onbehoorlijke bestuur. De vorderingen van het pensioenfonds worden afgewezen.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 27-02-2018

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2018:958

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Rechtbank is niet bevoegd te oordelen over vordering van het pensioenfonds uit onrechtmatige daad die is gebaseerd op de opzegging van de uitvoeringsovereenkomst door de werkgever. Rechtbank verwijst zaak, mede gelet op artikel 216 Pensioenwet en de wetsgeschiedenis, naar de kantonrechter.

Friesland Campina c.s. hebben de uitvoeringsovereenkomst met het pensioenfonds opgezegd. Het pensioenfonds vordert schadevergoeding uit onrechtmatige daad en heeft de werkgever gedagvaard bij de rechtbank. De werkgever vordert dat de rechtbank zich onbevoegd verklaart aangezien artikel 216 Pensioenwet meebrengt dat de kantonrechter bevoegd is. De rechtbank is – mede gelet op de memorie van toelichting behorende bij artikel 216 Pensioenwet – van oordeel dat de zinsnede ‘vorderingen uit hoofde van’ ruimer uitgelegd moet worden dan dat de vordering voortvloeit uit een pensioenovereenkomst, een uitvoeringsovereenkomst, een uitvoeringsreglement of een pensioenreglement. Dit houdt in dat een vordering op grond van onrechtmatige daad ook onder de reikwijdte van artikel 216 Pensioenwet kan vallen indien de grondslag van de vordering een pensioenovereenkomst, een uitvoeringsovereenkomst, een uitvoeringsreglement of een pensioenreglement is. De rechtbank verklaart zich onbevoegd en verwijst de zaak naar de kantonrechter.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 21-03-2018

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2018:2357

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Duurtetoeslag en VU-regeling op Antillen. Premienota's zijn betaald. Vennootschap is niet aangewezen en eist daarom terugbetaling van premies van pensioenuitvoerder. Gerecht oordeelt dat dit naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is. Rechtsverwerking.

Gedurende de periode 1999 tot 2015 hebben diverse telecombedrijven (eisers) facturen van pensioenuitvoerder APC ter zake van de duurtetoeslag en de VUT-regeling voldaan. Bij brief van 20 april 2015 heeft UTS, mede namens Antelecom en Setel, de verschuldigdheid van bedragen ter zake van de duurtetoeslag en de VUT betwist en terugbetaling geëist. Het Gerecht overweegt dat de Duurtetoeslagregeling onder andere ten laste komt van die rechtspersonen die zijn 'aangewezen' krachtens artikel 2 lid 3 van de toenmalige Pensioenverordening. Voor de VUT geldt een vergelijkbaar vereiste. Dat is de wettelijke grondslag. Een van de eisers (UTS) is niet aangewezen. Het Gerecht constateert dat – zou het standpunt van UTS c.s. moeten worden gevolgd – de integratie van Setel en Antelecom in UTS zeer wezenlijke gevolgen heeft gehad voor de financiering van (de verschillende onderdelen van) het APC-pensioen. Voorheen kwamen de daarmee gemoeide kosten immers voor rekening van Setel en Antelecom, terwijl na de realisatie van de integratie de werknemers weliswaar bij UTS in dienst zijn getreden maar niet is voorzien in de financiering door UTS van hun pensioentoezegging. Gesteld noch gebleken is dat deze consequentie destijds onder ogen is gezien, laat staan is beoogd. Er is dus ook niet voorzien in een andere vorm van financiering, ook al zou dat (in theorie) denkbaar zijn geweest. Dat betekent concreet dat APC in de voorbije jaren betalingen ter zake van duurtetoeslag en VUT heeft gedaan zonder dat van de zijde van de werkgever daarvoor de normale vergoedingen zijn voldaan en dat APC voor de toekomst geen zekerheid heeft over de financiering van nog komende uitkeringen. Het thans door UTS c.s. verdedigde standpunt is dus zeer nadelig voor APC. Het Gerecht oordeelt dat het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is dat eiser thans een beroep doet op het ontbreken van een wettelijke grondslag voor het voldoen van de kosten voor de duurtetoeslag en de VUT. Het beroep op rechtsverwerking slaagt.

Instantie: Gerecht in eerste aanleg van Curaçao

Datum uitspraak: 06-11-2017

ECLI: ECLI:NL:OGEAC:2017:221

Zaaknummer: